

ant, utraque rationem suppositi amittit quia non habent amplius ambæ rationem totius, sed fiunt partes totius alicujus suppositi ex totali earum unione exurgentis: sic ex duabus aquæ guttis, ut dixi, fit unicum totale suppositum.

V. Dissident Metaphysici de natura subsistentiæ; verum quidquid dicant, observare satis erit, subsistentiam non esse concipiendam tanquam entitatem aliquam, vel semisubstantiolam substantiæ singulari superadditam; certum tamen est subsistentiam a substantia saltem per mentem distingui cum *fundamento in re*, ut patet ex utriusque definitionis collatione. Cæterum illæ omnes definitiones in Theologia utilitatis sunt maximæ, cum ex vocabulorum illorum confusione natæ sint primis Ecclesiæ sæculis perniciosissimæ, & subtilissimæ hæreses. Cæterum accuratæ definitiones in divinis mysteriis eam quantam habere possunt claritatem conciliant.

ARTICULUS V.

De necessario, & contingente.

I. **D**efectus alicujus realitatis, quæ esse poterat, vel quam existere per se non repugnat, *privatio* dici solet. Quoniam autem defectus istiusmodi actu datur, ideo per modum entis consideratur, & dicitur *ens privativum*. E. G. Visus est realitas, quæ homini, & animalibus convenit: fieri autem potest ut homo, atque animal visu priventur; quare defectus vi-